

عنوان مقاله:

بررسی اساس ژنتیکی سرطان و چالش های ژن درمانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم زمین (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محسن دیباج - دانشجوی کارشناسی ارشد زیست شناسی سلولی مولکولی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

بیماری سرطان در اکثر مواقع یک بیماری اسپورادیک می باشد. در بیشتر مواقع در سلول های سوماتیک، تغییرات ژنتیکی اتفاق افتاده و ناپایداری ژنتیکی در این سلول ها منجر به ایجاد سلول های نئوپلاستیک میگردد. سرطان ها از بدو پیدایش بشر وجود داشته اند ولی در چند دهه اخیر، پیشرفت هایی در علوم پزشکی مولکولی کامپیوتر توانسته ایم که نه فقط علل و مکانیسم های این بیماری مهلک را مطالعه نماییم بلکه در تشخیص زودرس و معالجه آن عملکرد بهتری داشته باشیم. در این مطالعه به بررسی مروری پژوهش های داخلی و خارجی انجام شده بر اساس ژنتیکی سرطان پرداخته می شود و چالش های موجود در ژن درمانی مورد بررسی قرار می گیرد. در ژن درمانی نمی توان ژن را به طور مستقیم به سلول های کسی تزریق کرد. ژن را باید با استفاده از یک ناقل به سلول منتقل کرد. ناقل هایی که معمولا در ژن درمانی استفاده می شوند ویروس ها هستند. نگرانی اصلی به کارگیری ویروس های حیوانی برای درمان انسان احتمال تکامل یافتن ویروس و تبدیل آن به پاتوژن انسانی که قادر است از فرد بیمار به فرد دیگر انتقال یابد. این خطر قابل تعیین مقدار نیست. ژن درمانی در عین موثر بودن و تحولات چشمگیری که داشته است، در ارتباطی متقابل و پیچیده با پزشکی، زیست شناسی، اخلاق، حقوق، فلسفه، مذهب، سیاست و مسائل اجتماعی قرار داشته و هنوز در مراحل آغازین مسیر پویای علمی خود است. مواردی از جمله احتمال بسط عفونت های ویروسی، هزینه های مالی مرتب بر آن و نیاز به تکرار مراحل ژن درمانی، امکان سوءاستفاده از ژن درمانی به عنوان سلاح، امکان سوء استفاده از آن برای بهسازی نژادی و ایجاد پدیده ای به نام کودکان سفارشی و سایر ملاحظات اخلاقی پایه و بنیادی که نسبت به ژن درمانی بعنوان یک روش درمانی مطرح است همگی مواردی هستند که کنترل دقیق روند ژن درمانی، از نظر اخلاقی و حقوقی و نیز نظارت مستمر و قانونمند کردن آن را الزامی می نماید.

کلمات کلیدی:

ژنتیک مولکولی، سرطان، ژن درمانی، ویروس ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903410>

